

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

RAKOVALIS, ATHANASIOS

O călătorie cu Sfântul Paisie printre musulmani / Athanasios

Rakovalis ; trad. din lb. greacă de pr. dr. Petru Sidoreac. - Ed. a 2-

a. - București : Paisios, 2019

ISBN 978-606-94353-4-2

I. Sidoreac, Petru (trad.)

2

ATHANASIOS RAKOVALIS

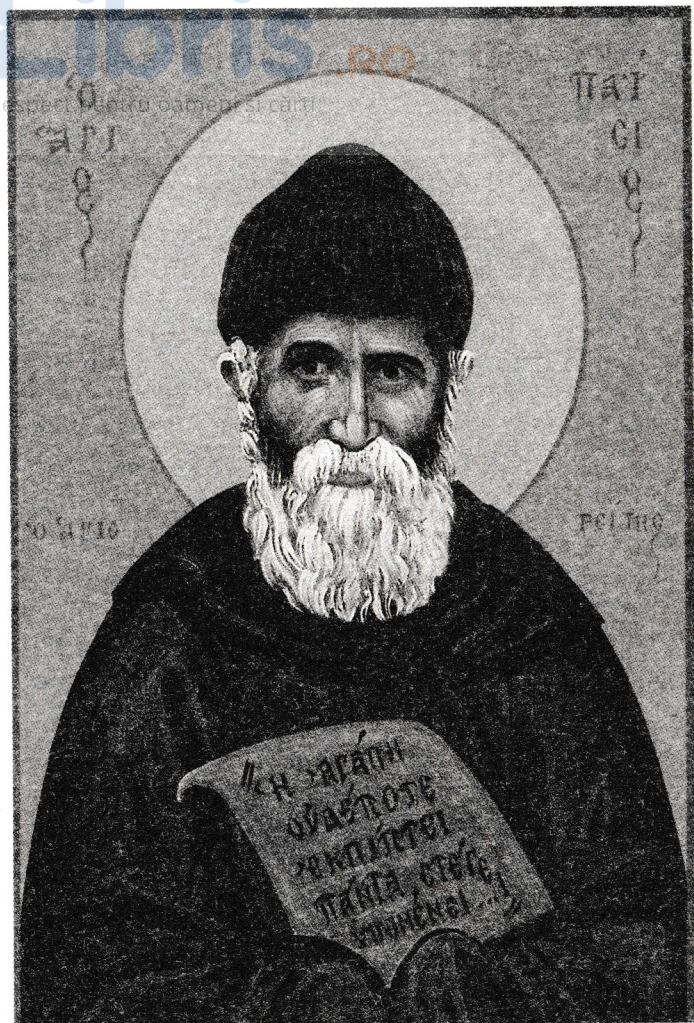
**O călătorie cu Sfântul Paisie Aghioritul
printre musulmani**

Ediția a II-a

*Traducere din limba greacă
de Pr. dr. Petru Sidoreac*

Editura PAISIOS

București 2019

"Unora nu le convine să existe Grecia. Dușmanii noștri vor să ne sfârtece, iar prietenii să ne strivească".

Cuviosul Paisie

CUPRINS

Prolog.....	11
Surpriza.....	15
Nou-botezații.....	17
Mai întâi la Mitropolit.....	23
La prefect.....	24
Poliția.....	27
Demonizata.....	33
„Prânzul”.....	39
Aveți un Sfânt printre voi.....	41
Soba duhovnicească.....	45
Corpul 4 armată.....	48
„Rătăcirea drumului”.....	51
Scenă de seară.....	56
Epilog.....	59

Cuviosul Arsenie Capadocianul, a cărui sfințenie o fost recunoscută încă din timpul vieții inclusiv de musulmanii cu care venea în contact în zona Capadociei din Asia Mică.

Cartea de față, în ciuda dimesiunilor ei reduse, ne oferă multe răspunsuri despre ce înseamnă să fii un sfânt mărturisitor al credinței creștin-ortodoxe și un far luminos pentru cei de altă confesiune sau religie. Importanța ei este cu atât mai mare cu cât astăzi ne confruntăm cu provocarea generală legată de sincretismul religios, dar și de elementul musulman, la care, din păcate, se încearcă să se dea o rezolvare doar din perspectivă umană, lipsită de ceea ce cartea aceasta oferă atât de simplu și direct.

Fie ca rândurile ei să constituie o rază de înțelegere a realităților și un imbold la trezvie!

Pr. dr. Petru Sidoreac

Prolog

Am întrebat odată pe Părintele Paisie:

- Bine, Gheronda, un text din Evanghelie, unul îl explică într-un fel, altul îl interpretează în mod diferit. Iată, catolicii și protestanții înțeleg altfel sensurile Evangheliei, dar și ortodocșii între ei au puncte de vedere diferite. Un preot spune așa, altul în alt mod. Cum să știi cine are dreptate?

- Sfinții interpretează corect Evanghelia cu însăși viața lor, a zis Starețul.

Au trecut atâția ani de atunci și eu încă mai păstrez proaspăt acest cuvânt. Sfinții interpretează corect Evanghelia cu viața lor! Desigur! Din moment ce aceștia au pe Sfântul Duh, iar voia lor urmează voii lui Dumnezeu, ei cunosc și fac ceea ce este bineplăcut lui Dumnezeu în orice situație. Deci aceștia împlinesc Evanghelia în viața lor, în lucrarea de zi cu zi.

De aceea, deci, pentru noi, creștinii ortodocși, Sfinții au fost întotdeauna indicatoare pe calea duhovnicească. Faruri care oferă siguranță duhovnicească.

De aceea și noi suntem călăuziți de Sfinții noștri. De aceea citim cuvintele Sfinților noștri. De

aceea citim și Viețile Sfinților. Vedem, de exemplu, cum a abordat un Sfânt o anumită problemă și suntem îndrumați.

Astăzi, când sfințenia Părintelui Paisie este recunoscută de conștiința creștinilor și de către toți, la nivel internațional, faptele lui sunt un indicator duhovnicesc de mare preț. Din acest motiv am hotărât să descriu această călătorie pe care am făcut-o împreună cu el la sfârșitul anilor '80.

*

Aceasta este cea mai importantă călătorie pe care am făcut-o în viața mea. Ochilor mei li s-au descoperit multe lucruri. În special, poziția pe care o avea Starețul vizavi de subiecte naționale, sensibilitatea lui față de ele și modul cum le aborda.

Desigur, nu este simplu să imite cineva pe un Sfânt. Este nevoie de bărbăție, de altruism, de sacrificiu de sine și de alte virtuți pe care, din păcate, noi, cei mulți, nu le avem. Cine a spus că sfințenia este ușor de atins și poate fi cucerită fără efort?

Însă, dacă nu putem să ajungem la măsurile Sfântului, să ne străduim cel puțin să-i urmăm, fie și de departe. Cel puțin să ne mișcăm în aceeași direcție. Cel puțin să nu devenim piedică celor care doresc să-i urmeze. Să nu le ascundem calea. Să mărturisim adevărul, să spunem care este poziția corectă, abordarea corectă și să nu începem să îngropăm adevărul, denaturând lucrurile, pentru a

masca și a justifica neputința noastră și lipsa virtuții.

Astăzi grecilor le lipsește virtutea. De aceea, nu există nimeni care să se opună căii celei rele, decăderii în care a intrat țara noastră. Nu există bărbăție, sacrificiu de sine, altruism. Cel puțin, să înfățișăm modele bune noii generații. Poate că prin intermediul ei "Dumnezeu o să ridice Macabei", lucru pentru care se ruga acum mulți ani Părintele Paisie.

Să facem și noi tot ce putem pentru întoarcerea poporului la Hristos, deoarece apostazia și păcatul s-au înmulțit enorm. Avem mare nevoie de învățătura lui Hristos. Ne aflăm pe marginea prăpastiei, ca să nu spun că suntem deja în cădere și că este nevoie ca Dumnezeu să pună o plasă ca să ne salveze și să nu ne strivim. În această situație ne aflăm. Să cădem pradă focului. Să facă fiecare ce îi este la îndemână! Să o facem însă!

În cele din urmă, rugăciunile Sfinților vor salva Grecia. Poate că după o încercare purificatoare dură, dată pentru a ne reveni, pentru a ne pocăi ca neam.

*

Din mare respect pentru Stareț, am încercat să fiu cât se poate de exact. Să nu elimin, nici să adaug ceva. Purul adevăr.

Vă rog pe toți, dacă veți avea folos de la acest text, să spuneți un "Doamne, miluiește pe

Athanasios și familia lui". Îi rog pe preoți să ne pomenească la Sfintele Liturghii.

Athanasios Rakovalis
Cerșetorul miluit de un nobil duhovnicesc

"Cât de mult urăște diavolul neamul omenesc și vrea să-l distrugă!"

Cuviosul Paisie

Surpriza...

- Te caută Părintele Paisie.
- Pe mine?, am întrebat surprins.
- Da, a zis să treci pe la "Panaguda".

După prima bucurie și surprindere, m-am întrebat: "Oare de ce mă caută Starețul?". Întotdeauna eu eram cel care îl căuta.

A doua zi coboram spre "Panaguda" – chilia Starețului –, alergând de bucurie că îl voi vedea. Am așteptat să termine cu lumea și când am rămas singuri, îmi spune:

- Poți merge într-o călătorie în Tracia¹?
- Pot, Gheronda, am zis bucuros. După puțin am întrebat: "Dar ce vom face acolo?".

- Doi creștini nou-botezați, foști musulmani, mă roagă de mult timp să merg în satele lor ca să mă întâlnesc cu oamenii.

- Când vom merge, Gheronda?
- Te voi suna eu în Tesalonic.

După câteva zile a sunat telefonul la casa mea părintească. S-a auzit vocea unei monahii de la Mănăstirea Suroti, care zise:

- Starețul dorește să vă vorbească, și imediat după aceea preluă telefonul Părintele Paisie,

¹ Regiune nord-estică a Greciei, în vecinătatea Turciei și a Bulgariei – n. tr.

bucuros și cu bună dispoziție. Ne-am înțeles ca a doua zi să merg de dimineață să-l iau de la Mănăstirea Suroti.

Astfel, a doua zi, încărcăți cu plăcinte, fructe și semințe, și înconjurați de grijile și dragostea maicilor, începu călătoria noastră. Eram foarte bucuros. Am vorbit pe toată durata călătoriei spre Comotini, iar când Starețul obosea din cauza limbuției mele... psalmodiam.

"Cine judecă pe celălalt, cade în aceleași greșeli".

Nou-botezații...

Aici voi face o paranteză, pentru a descrie pe cei doi nou-botezați, așa cum i-am cunoscut mai tâtziu. Cred că așa veți înțelege mai bine relatarea.

*

Primul, haideti să-i dăm pseudonimul Andrei, și se înțelege de ce, avea în jur de 40 de ani, de înălțime medie, bine legat. Îmi zice: "Am fost marinar. Am umblat prin toată lumea, am început să înțeleg anumite lucruri și mi-am cultivat intelectul. Am început să-mi pun întrebări. M-am pus pe citit, pe vas aveam multe ore libere. Am înțeles că religia lui Mahomed era sălbatică și opresivă. Războaie, crime, locul femeii, văzută aproape ca o slugă... Am încetat să mai cred. Dar nu știam unde era Adevărul. Mi-au trebuit ani de zile să mă hotărâsc să citesc Sfânta Scriptură. Când am citit-o, am fost impresionat... Voiam să cunosc mai multe... A rânduit Dumnezeu și am mers să muncesc la Sfântul Munte... Aici, în Munte, am crezut, am crezut cu adevărat și m-am botezat ortodox. După aceea am auzit de Stareț și am mers să-l văd. Era după-amiază. Când am ajuns, Starețul închidea poarta. Cele patru-cinci persoane care ieșiseră pe poartă plecau.

- Gheronda, vreau să te văd, îi zic în timp ce închidea.